

2. Om den första frågan besvaras jakande, ska då artiklarna 2 b och 7.1 i rådets direktiv 2008/118/EG⁽²⁾ av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG samt artiklarna 2.1 d och 70 i rådets direktiv 2006/112/EG⁽³⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt tolkas så, att skyldigheten att betala punktskatt och/eller mervärdesskatt inte upphör när smuggelvaror, såsom i förevarande fall, beslagtogs och därefter förverkas efter det att de redan olagligen har förts in (släppts för konsumtion) i Europeiska unionens tullområde, även om tullskulden har upphört på den grund som föreskrivs i artikel 124.1 e i förordning (EU) nr 952/2013?

⁽¹⁾ EUT L 269, 2013, s. 1

⁽²⁾ EUT L 9, 2009, s. 12

⁽³⁾ EUT L 347, 2006, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 2 oktober 2020 – V.M.A. mot Stolichna Obsthina, Rayon "Pancharevo"

(Mål C-490/20)

(2020/C 433/44)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i det nationella målet

Klagande: V.M.A.

Motpart: Stolichna Obsthina, Rayon "Pancharevo" (Sofia kommun, distriktet Pancharevo)

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 20 och 21 FEUF samt artiklarna 7, 24 och 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de bulgariska administrativa myndigheter, som har mottagit en ansökan om födelseintyg för ett barn med bulgariskt medborgarskap som fötts i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, vilken ingetts tillsammans med en spansk födelseattest i vilken två kvinnliga personer anges som mödrar, utan närmare precisering av om den ena och i så fall vem av dem som är barnets biologiska mor, inte får avslå en ansökan om utfärdande av en bulgarisk födelseattest med motiveringen att klaganden vägrar att uppge vem som är barnets biologiska mor?
2. Ska artikel 4.2 FEU och artikel 9 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att iakttagandet av unionsmedlemsstaternas nationella och konstitutionella identitet innebär att medlemsstaterna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med avseende på reglerna för fastställande av föräldraskap? Närmare bestämt:
 - Ska artikel 4.2 FEU tolkas så, att medlemsstaterna har rätt att begära uppgifter om barnets biologiska föräldrar?
 - Ska artikel 4.2 FEU, jämförd med artiklarna 7 och 24.2 i stadgan, tolkas så, att det är nödvändigt att göra en intresseavvägning mellan, å ena sidan, en medlemsstats nationella och konstitutionella identitet och, å andra sidan, barnets bästa, med beaktande av att det för närvarande varken med avseende på värderingar eller i rättsligt hänseende finns någon enighet i frågan om det är möjligt att i en födelseattest, som föräldrar, registrera personer av samma kön, utan närmare precisering av om någon av dem och i så fall vem som är barnets biologiska förälder? För det fall denna fråga besvaras jakande, hur kan denna intresseavvägning genomföras rent konkret?

3. Påverkas svaret på den första frågan av de rättsliga följderna av brexit, då den ena modern som anges i den födelseattest som utfärdats i en annan medlemsstat är medborgare i Förenade kungariket, medan den andra modern är medborgare i en unionsmedlemsstat, om man särskilt beaktar att ett avslag på ansökan att utfärda en bulgarisk födelseattest för barnet utgör ett hinder för att en unionsmedlemsstat ska kunna utfärda en identitetshandling för barnet och därmed även försvårar barnets oinskränkta utövande av sina rättigheter i egenskap av unionsmedborgare?
4. För det fall den första frågan besvaras jakande: Innebär unionsrätten, och i synnerhet effektivitetsprincipen, att de behöriga nationella myndigheterna är skyldiga att avvika från det formulär för utfärdande av födelseattester som utgör en del av tillämplig nationell rätt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 30 september 2020 – Randstad Italia SpA mot Umana SpA m.fl.

(Mål C-497/20)

(2020/C 433/45)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Randstad Italia SpA

Motpart: Umana SpA, Azienda USL Valle d'Aosta, IN. VA SpA, Synergie Italia agenzia per il lavoro SpA

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 4.3 FEU, 19.1 FEU, 2.1 och 2.2 FEUF samt 267 FEUF, även mot bakgrund av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, hinder mot en tolkningspraxis som den avseende artikel 111 åttonde stycket i konstitutionen, artiklarna 360 första stycket nr 1 och 362 första stycket i codice di procedura civile (civilprocesslagen) och artikel 110 i codice del processo amministrativo (förvaltningsprocesslagen) – vad gäller den del där det i dessa bestämmelser stadgas att Consiglio di Stato domar enbart kan överklagas av "skäl som rör behörighet" – så som denna tolkningspraxis framgår av Corte costituzionale dom nr 6/2018 och senare nationell rättspraxis där det, med avvikelse från tidigare praxis, har slagits fast att rättsmedlet i form av kassationsöverklagande, närmare bestämt på grund av bristande behörighet, inte kan användas för att överklaga Consiglio di Stato domar i vilka nationell tolkningspraxis har tillämpats som strider mot EU-domstolens domar inom de områden som omfattas av unionsrätten (i förevarande fall inom området för offentlig upphandling) och där medlemsstaterna har fränsagt sig rätten att utöva sina suveräna rättigheter i en riktning som är oförenlig med unionsrätten, vilket dels leder till en konsolidering av åsidosättanden av unionsrätten som skulle kunna avhjälpas genom användning av ovannämnda rättsmedel, dels undergräver en enhetlig tillämpning av unionsrätten och ett effektivt domstolsskydd av subjektiva rättsliga situationer som regleras av unionsrätten, när det beaktas att den aktuella praxisen strider mot kravet på att unionsrätten ska tillämpas skyndsamt och fullt ut av samtliga domstolar i medlemsstaterna, på ett bindande sätt i enlighet med den korrekta tolkning som EU-domstolen har gjort, med hänsyn tagen till gränserna för medlemsstaternas "processuella autonomi" i samband med utformningen av processuella rättsmedel?